

Οι «χρήσιμοι νεκροί» των ημερών μας και η τουρκική αδισταχτικότητα

του Κώστα Μαυρίδη, Ευρωβουλευτή

Οι θηριωδίες της Χαμάς εναντίον Ισραηλινών στις 7 Οκτωβρίου και οι εικόνες που οι ίδιοι προέβαλλαν προσέδωσαν στο Ισραήλ το ηθικό πλεονέκτημα μαζί με διεθνή συμπάθεια. Στον πόλεμο Ισραήλ-Χαμάς που ακολούθησε, μαίνεται και η μάχη για το ηθικό πλεονέκτημα, μέσω πολύτιμων «χρήσιμων νεκρών», ιδίως αμάχων, επιδιώκοντας εσωτερική «εμπύκωση» και διεθνή συμπαράσταση, με τους μουσουλμάνους φονταμενταλιστές να μετατρέπονται εύκολα σε αφιονισμένο όχλο. Κι ενώ η Χαμάς εκτόξευσε δεκάδες χιλιάδες ρουκέτες κατά του Ισραήλ, κι εκείνο ανταπέδωσε με φονικούς βομβαρδισμούς στην απάνθρωπα αποκλεισμένη Γάζα, το σοβαρότερο πλήγμα κατά του Ισραήλ το πέτυχε μια ρουκέτα που δεν έπεσε στο Ισραήλ, αλλά στη Γάζα. Η συγκεκριμένη ρουκέτα έπεσε δίπλα σε Νοσοκομείο σκοτώνοντας άμαχους Παλαιστίνους, πλήττοντας έτσι το ηθικό πλεονέκτημα του Ισραήλ στο οποίο αποδόθηκε η ευθύνη για τα θύματα, κι ιδιαίτερα για τα αθώα παιδιά, που αποτελούν εξαιρετικά ευαίσθητο σημείο αναφοράς. Στοιχεία και αξιόπιστα πρακτορεία ειδήσεων, όπως το Γαλλικό, καταδεικνύουν ότι επρόκειτο για αστοχία παραστρατιωτικών της Χαμάς, που έτυχε όμως εκμετάλλευσης, με υπερδιογκωμένο αριθμό θυμάτων (από 450 αρχικώς, εν τέλει εκτιμώνται στα 40-50), αναδεικνύοντας τη σημασία για «χρήσιμους νεκρούς».

Πάντως, η πολιτική αίματος με «χρήσιμους νεκρούς» είναι διαχρονικό εργαλείο του αδισταχτου τουρκικού κράτους στην Κύπρο από τη δεκαετία του 1950 μέχρι σήμερα. Χαρακτηριστικό το «μακελειό της μπανιέρας» του 1963, με τη φωτογραφία τριών παιδιών μαζί με τη μητέρα τους σφαγιασμένων σε μπανιέρα σπιτιού στην τουρκοκυπριακή συνοικία της Λευκωσίας, που μετετράπη σε «μουσείο βαρβαρότητας» των Ελληνοκυπρίων! Ένα διαβολικά σκηνοθετημένο ψέμα, όπως απεδείχθη μέσω τουρκικών μαρτυριών και αδιάσειστων στοιχείων, που όμως για δεκαετίες αποτελεί σημείο «εκπαίδευσης» από το οποίο περνούν οι τουρκοκύπριοι μαθητές και που παρήγαγε τουρκικές φονικές βιαιοπραγίες ασύλληπτης αγριότητας. Οι περιπτώσεις με «χρήσιμους νεκρούς» που το τουρκικό κράτος εκμετάλλευστηκε διαστρεβλώνοντας την αλήθεια ή άλλοτε με συμβάντα που το ίδιο ύπουλα σκηνοθέτησε, είναι πάρα πολλές. Από τα Σεπτεμβριανά το 1955, με τον αφιονισμένο τουρκικό όχλο σε μανία εξάλειψης των Ελλήνων της Κωνσταντινούπολης μετά από σκηνοθετημένη τουρκική βομβιστική ενέργεια την προηγούμενη μέρα στο λεγόμενο «Σπίτι του Ατατούρκ» που αποδόθηκε σε Έλληνες. Παρόμοια Ιούνιο 1958, με τουρκική βόμβα στο τουρκικό γραφείο Τύπου στη Λευκωσία που αμέσως απέδωσαν στην ΕΟΚΑ, για να εξαπολυθεί ο τουρκικός όχλος στις ελληνικές συνοικίες και στη μετέπειτα σφαγή οκτώ Ελληνοκυπρίων Κοντεμενιωτών. Μάρτιο του 1962, το τουρκικό κράτος έδρασε με πυροδότηση βομβών στα τεμένη Μπαϊρακτάρη και Ομεριέ της Λευκωσίας, αποδίδοντας τις στους Ελληνοκύπριους. Όταν Τουρκοκύπριοι δημοσιογράφοι και δικη-